

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Per amor

FOTO: FREEPIK

En moltes ocasions lamentem que la societat en què vivim sigui tan individualista i estigui allunyada dels valors de l'Evangeli. Tanmateix, de tant en tant, ens sorprenen notícies que mostren que l'ésser humà és bo i pot actuar amb una generositat extrema. Són signes de la presència de Déu entre nosaltres.

L'Adrià Montoro, un jove de trenta anys d'Olesa de Montserrat i voluntari de Càritas, va decidir donar un dels seus ronyons, de manera totalment desinteressada, a persones anònimes. L'Adrià explica que allò que el mou a actuar així és, senzillament, l'amor vers els altres. I afegeix que Crist és la seva inspiració, perquè en Jesús, que ha donat la vida per nosaltres,

ha trobat la forma més gran d'expressar l'amor.

El gest d'aquest jove ens mostra la veritable essència de l'Evangeli. El Senyor ens diu: «Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics» (Jn 15,13). Aquesta afirmació del Senyor ens marca el camí a tots els batejats. Un camí que passa per estimar els altres de forma incondicional, arribant, si cal, a l'extrem. L'Adrià Montoro ho fa fet de manera extraordinària, ja que en el seu cas ha donat en vida un ronyó a una persona que no coneix, però cap a la qual mostra el seu immens amor. L'Adrià ha encarnat amb radicalitat les ensenyances de Nostre Senyor Jesucrist.

Vivim un temps en què l'individualisme i la cultura del «jo» ens poden fer tancar en nosaltres mateixos. L'Adrià ens recorda, amb la seva acció, que l'amor cristià no és només una bonica paraula, sinó un amor radicat en l'amor de Déu, una força que ens empeny a estimar els altres amb una generositat extrema en cada moment de la vida.

També vull aprofitar aquestes línies per posar en valor la donació d'òrgans. Sovint, quan en parlem, ho fem en termes mèdics o legals. Ara bé, per a nosaltres, els cristians, és també un acte de caritat profunda. És la possibilitat de donar vida, d'estimar més enllà de la pròpia existència, com ho ha fet l'Adrià, amb llibertat i amb convicció. Pensem quan donem sang, ho fem de cor, a canvi de res, però sabent que salvarem vides. I quan ho fem, entrem en una cadena de generositat preciosa i tenim el privilegi de formar-ne part. Fem que aquesta cadena no s'aturi quan deixem de respirar, fem que altres puguin allargar la seva vida amb els nostres òrgans. Que entranyable és el batec d'un cor regalat!*

Testimonis com el de l'Adrià ens esperonen a demanar a Déu una més gran capacitat d'estimar-lo a Ell i els germans, com ho va fer Jesucrist, que va donar la vida per nosaltres. Tant de bo siguem testimonis d'aquest amor que salva i transforma. Hem d'emmirallar-nos en aquells que, moguts per la fe o per la compassió humana, es decideixen a donar-se als altres. Cadascú de nosaltres pot preguntar-se: què em mou a ajudar el proïsme?

Benvolguts germans i germanes, donem gràcies a Déu pel do d'aquests germans nostres que estimen fins a l'extrem. Que Déu els beneixi, els doni la pau i els ompli el cor d'alegria. Demanem al Senyor que ens faci el do d'imitar gestos generosos com el d'aquest jove.

* Feu-vos donants
d'òrgans

ENTREVISTA

Llum en el dol

GEMMA MOTGER

Arran de la mort del seu pare, la Gemma Motger va crear el blog «Cartes de llum» i el perfil d'Instagram @acompanyareneldol, on comparteix vivències i recursos per acompanyar en el procés de dol. «Posar en paraules el que sentia, explicar el que passava dins meu em va donar aire; i des d'aquesta vivència neix el desig d'acompanyar altres persones en el seu dol, compartir el que jo he viscut per tal que ningú no se senti tan sol», afirma.

Què et va ajudar a superar la mort del teu pare?

La mort del meu pare em va trasbalsar profundament. Va ser un trencament, però no em vaig sentir sola. El silenci, l'escriptura i l'acompanyament van ser claus per transformar aquell dolor i escoltar el que em sostenia per dins, allò que no es veu, però acompanya. La certesa que l'amor no s'acaba amb la mort. A poc a poc, vaig comprendre que el dolor podia conviure amb una pau inesperada. No ha estat un procés ràpid ni lineal, però m'ha ensenyat a mirar la vida des d'una profunditat nova.

Què et va dir el teu pare abans de morir?

«Mira al cel quan em necessitis». Em va costar, però amb el temps vaig entendre que no em deia només que el mirés a ell, sinó que busqués allà on tot es fa més gran i serè. Aquella frase m'ha ajudat a aixecar els ulls quan tot pesa. La fe em dona un lloc on confiar quan no entenc, on sé que no tot s'acaba. I em recorda que estimar continua sent possible, fins i tot des de l'absència.

La fe t'ha ajudat a superar el dol?

Saber que algú camina amb tu és essencial; i no per treure't el dolor, sinó per no viure'l sol. L'acompanyament dona espai al dolor i a la paraula. La fe hi posa una confiança més gran: que la vida no s'acaba amb la mort, que no tot depèn de nosaltres. I això alleugereix molt. Saber-me acompanyada m'ha donat força. I això és el que intento oferir també als altres.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Ofici de formador, saviesa compartida

És temps de preparar colònies i campaments. Molts monitors i caps hi estan abocats de ple. M'ha vingut a la memòria un record personal. Jo tenia onze anys, era en un campament d'estiu amb companys d'escola. Després de dinar, una bona colla de nois ens aplegàvem al voltant d'un avet esvelt, robust, alt i frondós. Asseguts a terra, escoltàvem embadalits el nostre jove professor que ens llegia, amb veu clara i potent, *El llibre de la Selva* de Rudyard Kipling. No era una lectura qualsevol. Era una lectura modulada, amb diversos tons greus o aguts segons els personatges, que ploraven, reien, es mostraven cansats, cautelosos, irats... segons el moment del relat ho requeria; que començava amb una invitació a resumir el que havíem escoltat el dia anterior. La imaginació volava. No coneixíem la televisió. Érem infants acostumats a escoltar la ràdio i a imaginar-nos les escenes amb detall. Acabada aquesta activitat, cantàvem una estona amb un altre professor, esperant que el sol baixés una mica i ens permetés endinsar-nos, sense tanta calor, en els jocs de tarda. Les cançons, escollides dels cançoners populars i tradicionals del país i dels cançoners de muntanya que aplegaven cançons d'arreu del món, ens aprovaven a un patrimoni cultural acumulat per la història.

Eren altres temps, però darrera d'aquesta manera d'actuar hi havia l'esperit i la paraula, el fer i el ser d'uns educadors que a partir de la seva experiència personal, amb humilitat, ens acompanyaven i ens ajudaven a créixer, per dins i per fora. Des de l'experiència i el sentit comú, des l'amor i el respecte als nostres ritmes ens oferien unes reflexions plenes de seny per ajudar-nos a descobrir el sentit de la vida i la grandesa de les seves responsabilitats.

És tan important la persona de l'educador, les qualitats i capacitats que ha de reunir, l'exigència de respecte a un mateix i de respecte als infants! L'educador posa un rostre als valors que pretén acostar i això demana coherència en la vida, coherència entre el que diu i el que fa. L'educador estima, desenvolupa una acció educativa basada en l'amor, pretén apropar a l'autonomia personal, comprèn però no ho accepta tot mesellament, i acompanya en el creixement que es desitja que sigui harmònic.

L'ofici de monitor, de cap escolta, d'educador en el lleure és un ofici de formador de persones a les quals, com diu el llibre dels Proverbis, «volen fer conèixer la saviesa i donar formació... procurar una formació completa que porti a ser just, recte i honrat» (Pr 1,2-3).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Compartimos la alegría, la paz y el servicio

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

¡La paz esté con todos ustedes! Así nos saludaba el recién elegido papa León XIV. Ese «es el primer saludo de Cristo resucitado», decía, «también yo quisiera que este saludo de paz entre en sus corazones, llegue a sus familias, a todas las personas, dondequiera que estén, a todos los pueblos, a toda la tierra. ¡La paz esté con ustedes!

Es la salutación que Jesús enseña a sus discípulos. Somos discípulos de un Pastor, de un Maestro, del Señor que nos ama tiernamente.

El Señor que nos llama a seguirle, nos invita a compartir la vida con Él y con los hermanos «Estamos todos en las manos de Dios. Por lo tanto, sin miedo, unidos, tomados de la mano con Dios y entre nosotros sigamos adelante. Somos

discípulos de Cristo. Cristo nos precede. El mundo necesita su luz.»

Jesús nos llama a la alegría de caminar con Él, convocados por su Palabra a la misión compartida y abiertos a la alegría y a la Esperanza de la vida prometida. Llamados a participar de sus sentimientos y de sus amores «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor» (Jn 15,9). Seguir unidos y alegres al Señor en su camino hacia la Pascua.

María, nuestra Señora, nos da su mano, con afecto y confianza la tomamos; le pedimos que nos ayude a responder sin demora al Señor con un profundo deseo de compartir la vida con él y de hacer que su palabra, su voz, su acción misericordiosa se acerque a todos los hombres.

Lectures de la missa diària i santoral

7. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Gn 28,10-22a / Sl 90 / Mt 9,18-26]. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu. Sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Dimarts [Gn 32,22-32 / Sl 16 / Mt 9,32-38]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dimecres [Gn 41,55-57;42,5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10,1-7]. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodoric Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Dijous [Gn 44,18-21.23b-29; 45,1-5 / Sl 104 / Mt 10,7-15]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascanni, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Divendres [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Dissabte [Gn 49,29-32;50,15-24 / Sl 104 / Mt 10,24-33]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

13. ■ † Diumenge vinent, diumenge vinent XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Dt 30,9b-14 / Sl 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol, i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç, i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos». La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són, d'admirables, / les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa / amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me: / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella, és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que envii homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El Regne de Déu és a prop vostre.

Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El Regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble».

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom». Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpions i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

Lectura del libro de Isaïes (Is 66,10-14c)

Festejad a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis; alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto; mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado, se manifestará a sus siervos la mano del Señor».

Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es la circuncisión ni la incircumcisión, sino la nueva criatura. La paz y la misericordia de Dios vengan sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me moleste, pues yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos, y los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envíe como corderos en medio de lobos. No llevéis bolsa, ni alforja, ni sandalias; y no saludéis a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: "Paz a esta casa". Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz; si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comiendo y bebiendo de lo que tengan: porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa en casa. Si entráis en una ciudad y os reciben, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya en ella, y decidle: "El reino de Dios ha llegado a vosotros".

Pero si entráis en una ciudad y no os reciben, saliendo a sus plazas, decid: "Hasta el polvo de vuestra ciudad, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que el reino de Dios ha llegado". Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para esa ciudad».

Los setenta y dos volvieron con alegría diciendo: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre». Él les dijo: «Estaba viendo a Satanás caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado el poder de pisotear serpientes y escorpiones y todo poder del enemigo, y nada os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo.»

COMENTARI

L'Evangelí de Jesús ha d'arribar a tothom

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Sempre és important rebre un missatge d'alegria i felicitat. Això és el que ens diu el profeta Isaïes: «Alegreu-vos, estigueu contents... Sereu alletats amb l'abundància del consol del Senyor». I el salm ens convidava a cantar: «Aclameu Déu, tota la terra.»

Sant Pau també ens diu: «l'únic que val és que hàgim estat creats de nou», i que sobre nosaltres reposi la pau i la misericòrdia de Déu.

Després l'Evangelí ens dirà com hem de realitzar la nostra missió de cristians:

- Hem d'anar de dos en dos perquè no ens anunciem a nosaltres mateixos, sinó el missatge de Jesús, que hem de viure en comunitat.
- Amb una bona comparança, se'ns diu que hi ha molt a segar i pocs segadors; cal pregar Déu que susciti més persones que comuniquin, als altres, el missatge evangèlic.
- No tothom acollirà de bon grat la comunicació que se'ls fa. Podem trobar fredor, resistències, menyspreu i, fins i tot, persecucions.
- El primer que hem de comunicar és la pau, com un do de Déu, que podran acollir aquelles persones que hi estiguin ben disposades.
- En la missió missionera hi ha sempre un intercanvi de dons, un donar i un rebre; siguem generosos i donem gràcies en tot moment.
- No podem ser uns passavolants, cal compartir el menjar i la vida, fer el bé, curar els malalts i afeixugats, i anunciar el Regne de Déu.
- Encara que se'ns presentin dificultats, no deixem d'anunciar a tothom la Bona Notícia que ens porta Jesús.

L'Evangelí ens explica que aquells setanta-dos que van ser enviats per Jesús, van tornar tots contents de la seva missió; veien que el bé triomfava sobre el mal i el maligne. Jesús els adverteix que res no els podrà fer mal.

Però els diu que més que el seu triomf personal, el que compta, és que els seus noms estiguin escrits en el cel.

No podem fer-ho mai tots sols, sempre hem de comptar amb l'ajuda del Senyor, i amb tot el seu amor; a més ens caldrà que la comunitat creient, ens acompanyi amb la seva ajuda, la seva pregària i l'estimació.

Ens cal ajudar a desvetllar vocacions missioneres, d'homes i dones que surtin dels seus ambients per anunciar i ajudar a viure la Bona Nova que Jesucrist ens vol fer arribar.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Conferència Episcopal Tarraconense. Del 9 a l'11 de juliol, el cardenal Joan Josep Omella participarà en la reunió ordinària de la Conferència Episcopal Tarraconense, a Tartera, Girona. També hi assistiran Mons. David Abadías i Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbes auxiliars.

AGENDA

Festa de la Mare de Déu del Carme. El dissabte 19 de juliol, a les 17 h, sortida de la processó des de la parròquia de Sant Miquel del Port. A les 17.30 h, inici del recorregut; a les 19.30 h, santa missa; a les 20.30 h, actuació musical. (Plaça de la Barceloneta).

Pelegrinatge a Lisieux. Del 18 al 24 d'agost, en el marc de l'any del centenari de la canonització de santa Tereixa de Lisieux, la basílica de la Mercè organitza aquest pelegrinatge que visitarà espais com ara: Carcassonne, Tours i Lisieux, entre molts d'altres espais. Per a més informació: tel. 931 226 700 i correu electrònic: info@rtcultural.com.

Pelegrinatge jubilar a Roma i Assís. Del 5 al 8 de setembre, tindrà lloc aquest pelegrinatge on també s'assistirà a la canonització del beat Carlo Acutis. Es farà un recorregut per la porta santa de les basíliques ma-

REFLEXIONS D'ESTIU

5. Enfront de les «novetats», la Novetat

Hi una experiència molt comú que ens diu que quan falta l'original es multipliquen els sucedanis. L'ésser humà de tots els temps somia i espera un món millor que el present. Un món nou, que no arriba. Aleshores acaba conformant-se absolutitzant les novetats per les novetats, en totes i qualsevol realitat al seu abast: producte comercial, idea genial, experiència gastronòmica, turística o sexual.

Tanmateix continua ben actual l'acusació del profeta: «Per què gasteu els diners comprant un pa que no alimenta i malgasteu el vostre sou en menjars que no satisfan?» (Is 52,2). I és que l'esperança que pot satisfer aquest anhel de plenitud, demana un cor disposat i una novetat absoluta. També pel que fa a l'esperança es pot aplicar a l'experiència de sant Agustí: «Tu estaves dintre de mi, i jo fora; jo et buscava per fora». I és que l'esperança no la trobarem en les novetats que el món ofereix, sinó que l'hem de trobar en aquest món i en nosaltres mateixos.

L'esperança és un do de l'Esperit però cal acollir-lo amb un cor obert, confiat i humil: «I ningú no posa vi nou

en bots vells: si ho fes així, el vi nou rebentaria els bots i s'escamparia, i els bots es farien malbé» (Lc 5,37). Aquest vi nou també és el nostre treballar per l'home: «Mentrestant, es consolida la convicció que el gènere humà pot i ha de perfeccionar el seu domini sobre les coses creades» (GS 9).

I d'altra part ens cal un cor nou: «Jo els donaré un sol cor i els infondre un esperit nou; trauré d'ells aquest cor de pedra i els en donaré un de carn» (Ez 11,19). Un cor que ens doni una mirada neta per poder veure i esperar l'autèntica novetat: «Li demano que il·lumini els ulls del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria ens té reservades en l'heretat que ell ens dona entre els sants» (Ef 1,18).

L'autèntica novetat és el Crist, el que pot fer l'home i el món nou que esperem: «I el qui seu al tron va afirmar: Jo faig que tot sigui nou. I afegí: Escriu aquestes paraules, perquè són certes i veritables» (Ap 21,5).

Oriol Xirinachs Benavent

jors, es visitarà la Roma barroca i els principals santuaris d'Assís (basílica de Sant Francesc, Santa Clara i la tomba de Carlo Acutis). Per a més informació: tel. 931 226 700 i correu electrònic: info@rtcultural.com.

La processó crema. El diable a la festa del Corpus. Fins al 28 de setembre podeu visitar aquesta exposició organitzada pel Museu Diocesà de Barcelona. La mostra és un viatge

fascinant per la trajectòria històrica, simbòlica i festiva del diable com a protagonista de les celebracions populars. També explica des de les processons del Corpus medieval fins al naixement del nou Ball de Diables de Barcelona-Revenedors, l'any 2024. (Pla de la Seu, 7).

Pelegrinatge a Terra Santa. Del 5 al 12 d'agost i del 4 a l'11 de setembre, tindrà lloc un nou pelegrinatge a Terra San-

ta. Es visitarà Natzaret, Cafarnaüm, Canà, el llac de Genesaret, el mont Carmel, el mont Tabor, el riu Jordà, Jericó, la mar Morta, Betlem, Ein Karem, Jerusalem... Per a més informació, podeu contactar amb la Delegació de Terra Santa: tels. 932 092 090 - 686 592 905 i correu electrònic: terrasantabarcelona@gmail.com.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Por amor

En muchas ocasiones lamentamos que la sociedad en la que vivimos sea tan individualista y esté alejada de los valores del Evangelio. Sin embargo, de vez en cuando, nos sorprenden noticias que muestran que el ser humano es bueno y puede actuar con una generosidad extrema. Son signos de la presencia de Dios entre nosotros.

Adrià Montoro, un joven de treinta años de Olesa de Montserrat y voluntario de Cáritas, decidió donar uno de sus riñones, de manera totalmente desinteresada, a personas anónimas. Adrià explica que lo que lo mueve a actuar así es, sencillamente, el amor hacia los demás. Y añade que Cristo es su inspiración, porque en Jesús, que ha dado la vida por nosotros, ha encontrado la forma más grande de expresar el amor.

El gesto de este joven nos muestra la verdadera esencia del Evangelio. El Señor nos dice: «Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos» (Jn 15,13). Esta afirmación del Señor marca el camino para todos los bautizados.

Un camino que pasa por amar a los demás de forma incondicional, llegando, si es necesario, al extremo. Adrià Montoro lo ha hecho de manera extraordinaria, ya que en su caso ha donado en vida un riñón a una persona que no conoce, pero hacia la cual muestra su inmenso amor. Adrià ha encarnado con radicalidad las enseñanzas de Nuestro Señor Jesucristo.

Vivimos en una época en la que el individualismo y la cultura del «yo» pueden hacernos encerrar en nosotros mismos. Adrià nos recuerda, con su acción, que el amor cristiano no es solo una bonita palabra, sino un amor enraizado en el amor de Dios, una fuerza que nos impulsa a amar a los demás con una generosidad extrema en cada momento de la vida.

También quiero aprovechar estas líneas para poner en valor la donación de órganos. A menudo, cuando hablamos de ello, lo hacemos en términos médicos o legales. Ahora bien, para nosotros, los cristianos, es también un acto de profunda caridad. Es la posibilidad de dar vida, de amar más allá de la propia existencia, como lo ha hecho Adrià, con libertad y convicción. Pensamos cuando donamos sangre, lo hacemos de

corazón, a cambio de nada, pero sabiendo que salvaremos vidas. Y cuando lo hacemos, entramos en una cadena de generosidad preciosa y tenemos el privilegio de formar parte de ella. Hagamos que esta cadena no se detenga cuando dejemos de respirar, hagamos que otros puedan alargar su vida con nuestros órganos. ¡Qué entrañable es el latido de un corazón regalado!*

Testimonios como el de Adrià nos animan a pedir a Dios una mayor capacidad de amarlo a Él y a los hermanos, como lo hizo Jesucristo, que dio la vida por nosotros. Ojalá seamos testigos de ese amor que salva y transforma. Debemos reflejarnos en aquellos que, movidos por la fe o por la compasión humana, deciden entregarse a los demás. Cada uno de nosotros puede preguntarse: ¿qué me mueve a ayudar al prójimo?

Queridos hermanos y hermanas, demos gracias a Dios por el don de estos hermanos nuestros que aman hasta el extremo. Que Dios los bendiga, les dé la paz y les llene el corazón de alegría. Pidamos al Señor que nos conceda el don de imitar gestos generosos como el de este joven.

* Haceros donantes de órganos

